

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 369/2022

02.03.2022. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјине, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Маричић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу, промет и услуге „Центросистем“ д.о.о. Ваљево, чији је пуномоћник Радомир Спасојевић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3366/20 од 02.09.2021. године, у седници одржаној 02.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3366/20 од 02.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3366/20 од 02.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 313/18 од 23.07.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове 40.000,00 динара, за претрпљени страх 40.000,00 динара, за настали душевни бол због умањења животне активности 190.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 23.07.2020. године, као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен тужбени захтев у преосталом делу којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати преко досуђеног до траженог износа од 80.000,00 динара за претрпљене физичке болове, преко досуђеног до траженог износа од 80.000,00 динара за претрпљени страх, преко досуђеног до траженог износа од 380.000,00 динара за настали душевни бол због умањења опште животне активности, све са траженом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име парничних трошкова плати 81.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3366/20 од 02.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и

првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404 ЗПП, у овом случају нису испуњени, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе нити новог тумачења права, као ни потребу размотрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, имајући у виду да питање накнаде нематеријалне штете, као што је случај у овој парници, представља чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају. Поред наведеног, према члану 404 ЗПП, свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за оставривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења.

Сходно изнетом, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, ради накнаде нематеријалне штете поднета је 31.10.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 270.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору ради накнаде нематеријалне штете, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић